

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale Omnivm|| Animalivm||
Qvadrpedvm

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLV.

VD18 90528808

Caput Primum. De Vulpe.

urn:nbn:de:gbv:45:1-10966

pi pedes apprehendit, altera ipsum rostro excaecat. Rugiunt ad instar leonum adulti, parvi vocem haedorum imitantur. Hepar est edule. Angrae incolae carnibus eorum tam recentibus, quam salitis nutriti, diu vivunt. Pelles ad vestimenta adhibentur. *Guloni* nomen a voracitate impositum est. Scaliger Vulturem quadrupedem, Crollius Boophagon, Germani *Zielfras* nominant. Est, describente Miechovio magnitudine canis, facie cati, corpore et cauda vulpinis, colore nigro. Reperitur in Lithuania, Moscovia, et aliis septentrionalibus regionibus. Vescitur cadaveribus, tantumque vorat, ut tympani instar infletur. Plenus, angustiam duarum arborum aut rupium angustiam ingreditur, et vi per infernas et superas partes excrementa trudit, rursusque ad cadaver regressa sese implet. Congener ipsi fera Arabibus *Dabub*, Afri-

canis *Sesef* dicta, magnitudine et forma lupum referens, quae etiam cadavera eruit. Forte est eadem cum veterum hyaena, quod et Gesnero placet. Sanguis huius ferae pro potu venatoribus inservit, et melle rarissimo conditus, in pompis nuptialibus propinatur. Pinguedine ulcera superlinunt. Intestina ad usum chordarum trahuntur. Ungulae ab animali recenter avulsae, et canibus aut felibus ostensae easdem fugant, appensae, contra tinnitum aurium faciunt. Pellibus ob pulcritudinem vestes subducuntur, eorumque tegumentis honorabiliores hospites excipiuntur. Ideo ad externos evehere non permittitur. Stuporem si verum est incutit, quod proditur, in cubilibus harum ferarum quiescentes, res naturae *Gulonis* conformes, et quod semper comedant, somniare.

Olaus lib.
13. c. 6.

Miechov.
in descript
Sarmat.
l. 1. c. 7.

Leo Afri-
can. l. 9.

TITULUS II.

De Digitatis semiferis.

CAPUT PRIMUM.

De Vulpe.

ARTICULUS I.

De Vulpe in genere.

Tantum de Digitatis feris. Semifera vocamus, quae licet feris sint instructa moribus, ob parvam tamen corporis molem, ab hominibus facile superari, regi et domari possunt. Talia sunt, *Vulpes*, *Simia*, *Cercopithecus*, et alia huius generis *Indica*, *Cynocephalus*, *Papio*, *Vpalim*, *Taxus*, *Castor*, *Lutra*, *Ichneumon*, *Mustela*, *Genetta*, *Animal Zibethi*, *Lepus*, *Cuniculus*, *Sciurus*, *Glis*, *Mus*, *Talpa*, *Echinus terrestris*, *Hystrix*, et *Tatus*. *Vulpes*, et ut alii volunt *Volpes*, vel est quasi volupes, quod semper tortuosis anfractibus ad alias animantes decipiendas currat, vel quasi volipes, quod ob cursus celeritatem volare videatur, vel quasi valipes, ob

pedum valorem Latinis dicitur. Apud Graecos plurima habet nomina. Dicitur namque *αλώπηξ*, quod nomen tam in masculino, quam foeminino reperitur, *παρά τὸ ἀλῶ* et *αἰὲρ ὀπίς*, a fallendis oculis, *βασταρίς* et *βαστάρη* Cyrenensibus, *θάμιξ*, *κερδά* ab astutia, quae Graecis *κέρδος* et *κερδοσύνη*, *καδάφη*, *κερδάλη*, *κερδία*, *κηλάς*, *παρά τὸ κηλεῖν*, quod cauda eius ad demulcendum apta sit, *κινάδος*, quod nomen quidam bestiae omni imponunt, *κινάνδρα*, *κιδάφη*, seu *κίδαφος*, *κίρα*, *κίραφος*, *κοθῆρις*, *κοιλοῦρος*, *κοροῖτις*, *λαμπήρις*, *σκαφάρη*, et caetera. *Ὀυανού* Phrygibus vulpem etiam significat. *Descriptioni* non est, quod insista-

Descriptio

R 2

Genitale

Ambrosin.
Digit. l. 2.
c. 1.

Nomen.
Hidor.
Origin.
l. 1. c. 2.

Cibus.

Genitale mari osseum, ut lupis et mustelis. *Caudam* habet villosam, *Aures* breviores, quam canis. *Cibum* si spectemus, delectatur gallinis, anseribus, astacis, otidibus, cuniculis, leporibus, silvestribus muribus, felibus, parvis canibus, quos coercere potest, locustis denique. Cum Massiliae piscatores Buopas Maenarum genus et magnos astacos per noctem in navicula reliquissent, vulpes buopibus insidiata, ab astaco, forcipe, cui pedem interposuerat, capta est. Ab uvis quoque maturis non abhorrent, ut nec a piris, si proverbium hoc sensu sumi debet.

Locus
Miechov.
de Sarmat.
c. 1.

Generatio.

Non habentur in Creta, si Solino credimus, at in Russia frequentissimae sunt, ut et Alpibus Helvetiorum locis. Ideo mercatores multas ibi pelles coemtas in alias regiones diyendunt. De *Congressu* tradidit Plinius, ad latera proiectas coire, alii ad terram. Aristoteles supervenientes commisceri. Invadunt et diversigenere animalia, modo corporatura et tempora graviditatis sint aequalia. Ideo ex cane et vulpe, ad montem Aristoteles, Canes Laconici, *Alopecides* dicti generantur. Pariunt catulos caecos, quatuor ut plurimum, et parturientes ita secedunt, ut rarissime gravidae capiantur. Editum foetum lambunt, refovent et concoquunt.

Arist. H. A.
1. 6. c. 34.

Sympathia
et Antipathia.

Cum serpentibus adeo amice vivunt, ut in iisdem cavernis quiete morentur. Hostilitatem vero exercent, cum plantis, avibus, et quadrupedibus. Ruta silvestris cum eduliis gallinarum mista, vel eius ramusculus sub alis gallinarum alligatus, eadem a vulpe tutas reddit. Milvus, vultur, et aquila vulpium catulos saepe rapiunt. Circus et Aesalo pilos ab iisdem avellit. Corvos et vulpem in cavea clausos, tam acriter dimicare Avicenna vidit, ut corvi caput fauciatum sanguinem emiserit, corvus vero labia vulpis adeo constrinxerit, ut hircere nequaquam posset. Taxi cum vulpibus saepe numero praeliantur, hitaxos, cryptas stercore foedando fugant. Cervi eorundem gannitum reformidant.

Lepores sunt in illis insulis frequentiores, in quibus nullae vulpes. Ululando et latrando canem imitatur, quando irascitur et dolet, alioquin, cum aliquid, si domi alatur petit, gannit et blande immurmurat. Hinc *υολύδιον* seu *υολύειον*, proprie de canibus, queribundum ululatum edentibus, profertur. *Moribus et ingenio* est dolosus. In Thracia amnes gelatos lacusque non nisi ad pastus itura redituraque transit, et observatum, aure ad glaciem apposita, crassitudinem gelu coniectare. In caverna multiformes aditus facit, ne tam facile a venatoribus illaqueari possit. Quia lupus contractu scillae convellitur, latebris suis eandem adponit. Pulicibus infestata, manipulum foeni mollissimum, aut pilos ore continens, paulatim a posteriori parte in aquam se mergit, ut pulices ad caput ascendant, eoque immerso, in foenum vel villum colligantur. Echinos in arcum constrictos, quia adoriri non potest, urina in os reddita suffocat. Cum lepore se ludere velle simulat, et incautum devorat. Famelica, insidiosae mortuam se simulans, spiritu compresso, exertaque lingua, postquam se in argilla rubra, ut cruenta quasi appareat, volutasset, accedentes aves corripit. In Ponto sic otidas venatur, ut et sese avertens, et in terram abiiciens, tanquam avis collum, sic caudam extendat. Eae, hac insidiarum instructione seductae, ad illam tanquam suam gregalem accedunt, et nullo negotio capiuntur. In pedica capta, morsu pedem praescindit, ut aufugiat, nulla fugae patente via, mortem simulat. Gallinas in pertica sedentes, cauda huc et illuc impulsam perterrefactas deiicit et devorat. Nihil de pisciculorum et vesparum captura, quos cauda astute capit, dicam. In procera arbore deprehensa, iucundum aliquando sui spectaculum praebet. In ea enim tanquam in arce oppugnari solet, cum neque ignem timeat, nisi pars proxima ardeat, plerumque etiam acutas cuspidas non fugiat, et perfodi potius

Fox.

Mores et
Ingenium.
Plin. H. N.
18. c. 28.

Albert. 1.
de Animal.

Aelian. H.
N. 1. 6. c. 64.

Aelian. H.
A. 1. 6. c. 24.

tius

rius sustineat, quam in turbam canum descendere. Tandem vero descendere coacta, impetu quodam instar fulguris delicti solet, in numerosam canum cohortem, ut sagacissimos laniet, et a praestantioribus dilaceretur. Vulpium carnes nitidior vita damnavit. A Sarmatis tamen, Vandalis, et rusticis Gallis seu elixae seu asae comeduntur, ut olim a Boeotis. Incolae insulae portus sanctae Crucis, aliquando crudas, aliquando parum fumo induratas vorant. Bruerinus, qui eas degustavit, nescio quid virosi et agrestitis habere scripsit. At Galenus, vim ei inesse carnibus leporinis similem reliquit. *Cerebrum* infantibus saepius exhibitum, a comitali morbo eos praeservat. *Lingua* in armilla gestata a lippitudine, arefacta, in collo contra albugineas suspenditur. *Pulmophthificis* commendatur, suspiriosis a Dioscoride, lienosis a Sexto propinatur. *Iecur* in iecoris affectibus praescribitur. *Fel* cum melle mixtum oculorum caliginem delet, et in pello ad masculorum conceptionem inditur. *Renes* cum pinguedine, gonagrae opitulatur, iisdemque ad faucium tumores dissolvendos guttur perficitur. *Testiculus* ad iuvandum congressum et conceptionem in electuariis exhibetur. *Genitale* osseum oleo et bitumine imbutum, tanquam pessus, ad provocandos menses supponitur. *Pudendis* vulpis foeminae in cephalalgia caput circumdatur. *Sanguis* recens calculosis exhibetur, eodemque pudenta illinuntur. *Pinguedo* liquata et auribus instillata, affectiones earundem inveteratas tollit, nervorum morbis magno est adminiculo, Unguentum ad calculum ingreditur, in alopecia mirandum in modum valet. Eodem pedes et manus a frigore praeservat, dum modo saepius, antequam intumescant inungantur. *Stercus* cum sinapi mixtum, Plinius in ulceribus ca-

pitis adhibet, Rhasis cum oleo rosaceo mixto virgam inungit, atque hoc modo venerem sopitam excitat. *Pellem*, Galenus in capillorum affectu, Sextus in Podagra, dum calceos ex ea parari iubet, utitur. Ischiadicis ab ea iuvari compertum est. *Caudae* summa pars brachio illius suspenditur, qui ad venerem iners est. Ex tota vulpe, oleum ad omnes arthritidis species valde efficax paratur. Pellem investitu usurpari notissimum, nigrae inprimis, quae aliquando quindecim aureis vaenit. *Differentiae* Vulpium a magnitudine, colore et more sumuntur. *Magnitudinem* si spectes, Odonus minores in Aegypto, quam Graecia reperiri scribit. In Peruana quoque sunt pusillae, et terrimi odoris adeo, ut si urina aliquid foedaverint, foetor nunquam ablui possit. Quantum ad *colorem*, dantur in silvis septentrionalibus nigrae, candidae, rutilae, crucigerae, et isatides. Vifae nigrae, quae ab aliquibus albis pilis, quodam ordine digestis exornantur. Rufescentium duas species. Una, quae guttur in albo nigricans, veluti carbonum pulvere conspersum exhibet. Altera, candidum, quae species tanquam rarior in Germania magnificat. *Albarum* maior in Suecia et Norvegia copia: sed maxima circa Novam Zemblam, quae sole sub horizontem demerso emergebant, emerso occultabantur, quaeque Hollandis ibidem vi frigoris constrictis, cuniculi carnes sapere videbantur. In *Crucigera* ab ore per caput, tergum, et caudam recta, nigri coloris linea protrahitur, deinde alia transversa per arnos ad pedes anteriores ducitur, quae duae lineae crucis figuram expriment. *Morem* si attendas, Aelianus in Caspiis regionibus vulpes esse scribit, quae et urbes innoxiae ingrediuntur, et incolis tanquam caniculae inserviunt.

Differentiae.

Scalig. Exerc. 217.

Aelian. H. A. 1.7. c. 30.

De Vulpibus Indicis.

Nieremb.
H. Exot.
l. 9. c. 10.

Vulpium Indicarum varia sunt genera, variisque ab iisdem nominibus insigniuntur, *Coiotl*, *Cuitlaxcoiottl*, *Azcacoiottl*, *Ilpemaxtla*, *Oztoa*, *Izquepotl*. *Coiotl* animal est lupino capite, oculis vividis, magnis ac pallentibus, parvis et acutis auriculis, rostro nigro, longo, nec admodum crasso, cruribus nervosis et unciis, crassis unguibus, cauda hispida crassaque, noxio morfu, fusco, longo, candidoque pilo. Magnitudine est inter lupum et vulpem media. Frequens est in nova Hispania, locis inprimis frigus et rigorem declinantibus. Vitat imbecilliorum animalium praeda, maizio et arundinibus saccharinis. Invadit aliquando et cervos et homines. Sagax est venatui, et vulpinis moribus, atque adeo iniuriae illatae ultor, et ereptae aliquando sibi praedae memor, ut post dies aliquot agnoscat raptorem, infectetur obvium, et interdum etiam aliis suis generis comitantibus adoriatur et trucidet, cognitisque magno studio et cura aedibus, ac interentis quibusvis domesticis animalibus, ulciscatur iniurias et poenas sumat. Erga beneficos vero est tam gratus, ut allatis ante eum cohortalibus, et caeterae praedae parte, benevolentiam plerumque testari soleat. Fertur dolorem dentium pene eius expurgatorum subito fedari. *Cuitlaxcoiottl* iisdem quoque praeditus est moribus, et forma etiam esset eadem, nisi Cuetlaxtli pilo similis videretur, unde nomen accepit, collo crasso, et impense hirsuto, pectorisque et faciei pilorum longiorum acervo terrificus. *Azcacoiottl*, formicarum cavernis insidet. Cum noctu ululat, multifformes edit clamores. *Ilpemaxtla*, candido, nigro et fulvo pilo vestitur. Capite est parvo, articulis modicis, corpore gracili, ac quatuor fere do-

drantes longo, rostroque prolixo et tenui. Offenditur ubique, sed praecipue calidis in locis Oztoa genus est vulpis, forma et magnitudine nostro simile. Tres do-drantes vix superat, nigro candidoque vestita pilo sed quibusdam partibus fulvo. Incolit foveas. Alitur cohortalibus. In terrae cavitatibus occulte educat sobolem. Atrociter mordet. Cum aliter manus venatoris effugere nequit, simulat se mortuam. In cibi ibidem usum venit, quamvis crepitus ventris incolis sit foetidissimus. *Izquepotl* maizium tostum colore imitatur. Duo est fere do-drantes longa humilisque, rostro tenui, parvis auriculis, piloso et nigro corpore, ac praecipue iuxta caudam, quae longa est et nigro candidoque pilo, quemadmodum et dorsum universum vestita. Brevibus cruribus, nigrisque, et unciis unguibus. Vivit antris inter saxa, ubi educat prolem. Vescitur scarabeis et vermiculis, cohortales iugulat, solumque earum devorat capita. Fundit, cum pedis halitum foetidissimum. De urina superius diximus. In extremo constituta periculo, reddita urina, aut faecibus deiectis, ad octo plurimumve passuum intervallum, tanta vis est excrementi, sese ab omni vindicat iniuria, ac vestes inficit indelebilibus luteisque maculis, et nunquam fatis perspirante putore. Editur eius caro sterucusve saluberrimo eventu ab iis, qui lue Hispanica laborant. Sunt et alia duo vulpeculae huius genera, eadem pene forma et natura, quorum alterum *Izquepatl* vocatum fasciis multis candentibus distinguitur, alterum vero *Conepatl* seu vulpecula puerilis, unica tantum utrimque ducta, perque caudam ipsam eodem modo delata. *Bachirae* quoque dicuntur animalia vulpibus similia. Rotundiora sunt et iucundae carnis.

Annae

Annae etiam appellantur ab Indis, animalia illa fele domestico minora, pestilentis odoris, quae oppidanorum adeunt: foetor illa prodit, e-

tiamsi distent centum passus, nec fores, nec fenestras clausae obstant.

ARTICULUS III.

De quibusdam vulpi congeneribus.

PUNCTUM I.

De Carygueia et Taiibi.

Marcgrav
Hist. Brasil
l. 6. c. 2.

Quinque imprimis in Brasilia invenio animalia, quae vulpibus cognata esse videntur, *Carygueia nempe*, *Taiibi*, *Tamandua guacu*, *Tamanduani et Coati*. *Carygueia* aliis lupatiima, Lerio Sarioy, Ximeni Tlaquatzin dicitur. Animal est ex descriptione Marcgravii, catuli seu mediocris felis magnitudine: *caput* vulpinum habet. Ore acuminato, estque inferior pars oris paullo brevior superiore, linguam longam, quam tamen os aperiens et morsum minitans non exerit, quamvis possit, sed versus posteriora attollit. *Dentes* instar felis seu vulpis, anterior nimirum, tam superius, quam inferius parvulos, hinc quatuor longos caninos, superiores quidem longiores, inferiores breviores, hinc iterum sex alios, et dein molares, nimirum sedecim molares, duodecim intermedios, quatuor caninos, et incisores parvulos, in inferiore mandibula octo, in superiore decem, nam duo maiusculos in medio habet more leporis. *Nares* habet patentes, *oculos* pulcros rotundos, nigros, *aves* pro more corporis amplas, longas, latas, vulpinas, quas erectas gerit, sed constant tenui membrana glabra, translucente, cui fusci, aliquid admixtum. *Barbam* habet felinam pilis nigris, sub mento autem sunt breves, in superiore parte oris longiores, supra oculos aliqui, et itidem in utraque gena. *Caput* tres digitos aut paullo plus longum, aurium quaelibet duo digitos longa, sesqui fere lata. *Collum* breve nec

supra digitum longum, reliquum corpus septem digitos, usque ad caudae exortum, *cauda* pedem longa, quam curvatam gestat, nam ea se arborum ramis more simiae appendit. *Pectus* latiusculum. *Crura* duo anteriora breviora, nimirum quodlibet tres digitos longum, posteriora paullo plus quatuor. *Pedes* anteriores digitis quinque instar manus constant, unguibus albis, instar avium curris, posteriores longiores, ut in cercopithecis esse solet, item quinque digitis, ut manus. *Pilis* vestitur longis, sed qui in capite, collo, infimo ventre et cruribus breviores, pili autem capitis, colli inferius, et caudae inferius prope exortum sunt flavi, secundum longitudinem autem capitis per oculos et medium capitis tendit ampla nigra stria, collo superius etiam nigri pili admiscuntur. Per totum autem dorsum, latera et caudam superius prope exortum, maximam partem nigra est, sed leucophaeis pilis admixtis. Cauda ab exortu suo tantum ad quatuor digitos pilosa est, reliqua parte nuda, ubi cute vestitur ad quatuor digitos nigra, quatuor digitos ultra albicante, fusco colore intermixto, rotunda est, et sensim attenuatur. Mas foeminae per omnia similis. In infimo ventre prope crura posteriora, pellis eius dupla est, et exterior rima scissa duo et semis digitos longa, facitque quasi bursam pomi aurantii maioris capacem. Est autem haec bursa intus pilosa, et continet mammas in interiore pelle ad ventrem octo papillis, bursae autem

autem os arte clauditur, ut non appareat, nisi duobus digitis distendatur. Haec bursa ipse uterus animalis est, nam alium non habet, uti ex sectione illius, inquit *Marcgravius* comperi, in hac semen concipitur, et catuli formantur: et haec ipsa, quam describo bestia, sexcatulos vivos et omnibus membris absolute, sed sine pilis in hac bursa habebat, qui etiam hinc inde movebantur, quilibet catulus duodigitos erat longus, in ea tamdiu retinentur, donec ipsi sibi victum quaerere possunt, interea tamen interdum progrediuntur foras, et iterum ingrediuntur. *Testes* sub ano habebat interius iacentes. Pellis eius facile detrahi potest, ut vulpina aut leporina, modo in ventre incidatur. Foetet animal instar vulpis aut Martis. Mordax est. Vescitur libenter gallinis, quas rapit ut vulpes, et arbores scandendo avibus insidiatur. Vescitur quoque facari canis, quibus sustentavi per quatuor septimanas in cubiculo meo, tandem funi, cui adligatum erat se implicans, ex compressione obiit. Tantum *Marcgravius*. Invenitur in Dariene Brasilia et Florida, et nova Hispania. Videtur quidem ei *Ximenis Tlaquatzin* descriptio competere, quin *Nierembergii* Cerigonam Brasiliensibus vocari scribit, icon tamen, quam *Nierembergii* exhibuit, ab icone

Marcgravi plane differt, ut ex collatione unicuique apparere potest. Sed nunc *Ambrosini Vulpisimia*, vel *Simivulpa* huic, si iconem spectes similis est. Ideo in mustellarum numero reposuimus, icone hic adiecta. Ut ut sit, cauda huius animalis, magni est in Medicina usus. Drachmae pondere ex aqua vicibus aliquot ieiunis hausta, mundat ureteres, calculos expellit, venerem excitat, lac generat, colicis doloribus medetur, parientibus prodest, partum accelerat, et si masticatam imponas partibus quibus spinae infixae, extrahit illas. *Tai-lbi*, quod Lusitani *Cachorro do mato* appellant, animal est corpore tereti et oblongo. Vestitur pilis albis splendentibus, qui in extremitatibus nigricant. Caput habet vulpino aemulum, os acutum, barbam felinam, oculos conspicuos et prominentes, nigros, aures subrotundas, molles, graciles, albas, teneras, ut charta mollis. Cauda in exortu ad quinque digitorum longitudinem pilis vestitur albis, in extremitate nigricantibus, reliqua pars maior ad finem usque, corio tenui, squamoso, albicante, instar exuviarum serpentis cincta est. Caro graviter foetet, comeditur tamen. Pili tenui cuticulae inserti sunt, quae salvo corio crassiore detrahi potest.

Marcgravi
Hist. Brasili
l. 6. c. 2.

PUNCTUM II.

De Tamandua-gvacu, Tamandua-i, et Coati.

Marcgravi
Hist. Brasili
l. 6. c. 4.
De Lact.
Ind Occid.
p. 551. et
618.

Tamandua-gvacu animal est canis lanionum magnitudine, *Abbevillanus* molem equi attribuit, capite tereti, promuscide longissima, ore acuminato edentulo, lingua tereti, viginti quinque aut septem digitorum, immo duo pedes et semis subulae instar, longa, quam in ore duplicatam gerit. Oculos habet parvos, nigros. Aures subrotundas, caudam instar muscarii hirtam, setis equinis constantem, unius ferme pedis latitudine, qua

diducta se totum potest tegere, crurateretia. Pedes anteriores quatuor habent ungues recurvos, duo in medio maximos, duo et semis digitos longos, et ad utrumque latus minores, volam pedis rotundam. Pili capitis et colli breviores et anteriorum versi, anteriora albis vestiuntur, ad tactum omnes aridi sunt. Tardum est in currendo animal, et formicis vescitur. Tamdiu enim illarum tumulo linguam imponit, donec ab iisdem obsideatur.

Taman-

Original
Reith
1771
Haregrav
ist. Brasl
6. c. 2,

Simia

Cynocephalus
HundsKöpff
Mommenet . 1 .

Simia . 2 .

Cynocephalus . 2 .
Pertrand .

Cercopithecus

Cercopithecus

Cagui Brasil .

Cajtaia .

Cercopithecus barbatus Guin .

Iya sive Cariguébeui
Lutra Indica .

Cuandu s. Ourico cachiero .
Eijfern Vercken .

Capy-bara. Porcus flu:
viatilis Bras:

Table

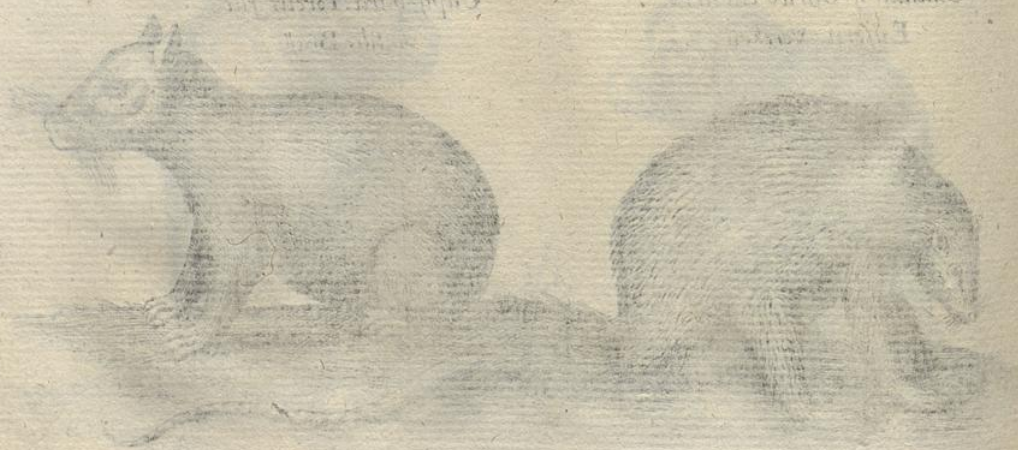

Ursus arctos

Ursus arctos
Ursus arctos

Ursus arctos

Ursus arctos
Ursus arctos

Tab. 1

Carpenteria Nivosa Monticola

Carpenteria Nivosa

Carpenteria

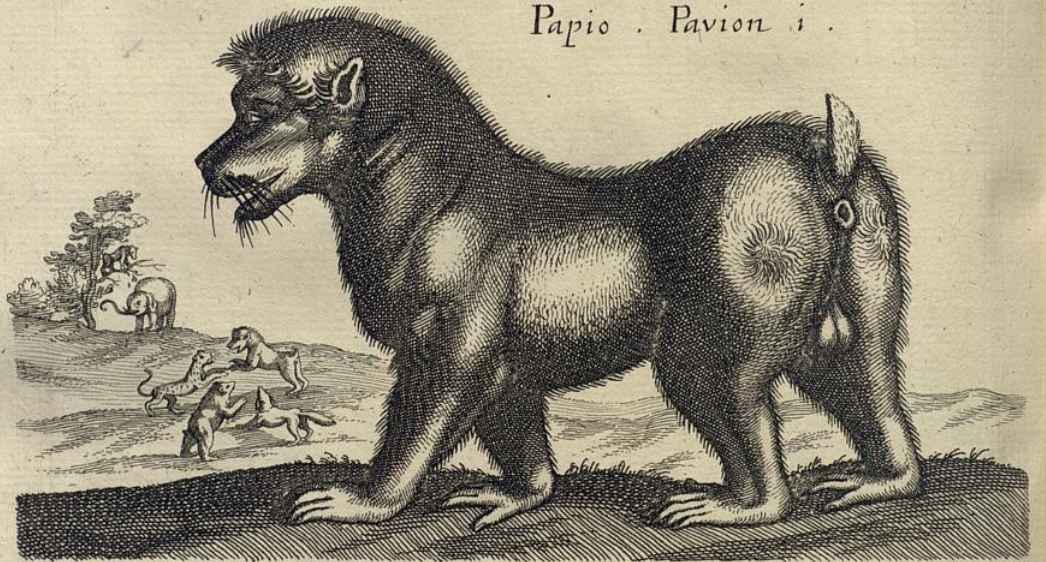

Carpenteria
Nivosa

Papio . Pavion i .

Papio . 2 .

*Cercopithecus
Meer Katz*

Ma
H. B

Non

Ang
ter.
prie

Maregr.
H. B. h. c.

Tamandua i est vulpeculae Americanae magnitudine. Caput habet acuminatum, rotundum, conum acutum repraesentans, paulum infra incurvatum, os nigrum, angustissimum, edentulum, oculos parvos, nigros, aures erectas, unum circiter digitum longas. Pilos totius corporis duros, splendentes, et ex albo flavescentes. Linguam instar subulae teretem, octo digitos longam, quae quasi canali inter inferiores genas incumbit. In prioribus pedibus quatuor ungues incurvos. Ferox est animal, sed mordere non potest. Baculo tactum posterioribus pedibus insidet ut ursus. Totam die dormit, capite sub collo et anterioribus cruribus abscondito, noctu vagatur. Quando bibit, pars per nares iterum exsilit. Quum lactarem hoc animal, inquit Marcgravius, maximam partem excoriatum adhuc vivebat, quamvis octiduum inedia tolerasset. In rene sinistro superius processum triangularem inveni, per duplicem tenuem membranam reni adnexum, in intestinis multos teretes lumbricos, valvulas

cordis insignes, vesicam fellis magnam. Corium est crassum. Caro vulpinam olet, et non comeditur. *Coati* est Brasiliensium vulpes, magnitudine felis, cruribus et manibus brevibus. Cercopithecorum. Caput habet acuminatum, vulpinum, aures subrotundas et breves. Oris partem inferiorem superiore brevior, promuscidem longam et acuminatam, nares amplas quasi fissuras, oculos nigros, caudam suo toto corpore longiorem, quam superius erectam gestat et incurvatam, cuius pali annulatim variegati cum umbra et ochra. Quando comedit, anterioribus pedibus tenet cibum. Arborea velociter conscendit ad ramorum extremitates. Habui aliquando eiusmodi animal cicuratum, inquit De Laet, et valde domesticum et mihi amicum, ita, ut ad os meum eniteretur, et ex illo cibum caperet, sed cum caudam suam praerodere coepisset, non potuit ab ea abstinere, ita, ut illam tandem penne totam consumeret, et moreretur.

Maregr.
B. I. G. c. 6.

CAPUT II.

De Simia.

Nomen.

Simia seu *Simius*, vel a depressis et simis naribus, (*σιμος* Graeca vox est) vel quasi mima, quod facile hominem imitetur, Latinis dicitur. Festus *Clunas* appellavit. Bartholomaeus Anglicus quasi *Simeas*, id est, hominibus similes dici voluit. Apud Graecos vocatur *πίθηξ*, *πίθηκος*, *πίθων*, *πάρὰ το πείθεισται*, quod facile ad humanarum actionum imitationem persuadeatur; *ἡμιμῶ*, quasi gesticulator, *ἄριμος*, veteri Hetruscorum lingua, *βάτης*, quod facile arbores scandat; *καλλιάρ* Laconibus, *Gyraldus* *καλλιάρ* vocari ob-

fervavit. Tam prona corporis parte pilosa est, quam supina. Pilo crassiore vestitur. *Nares*, aures, dentes, tam primores, quam maxillares, hominis more habet. *Cilium* in utraque palpebra praeternue et prolixius, inferiore inprimis. In *pectore* binas mammaram papillas; et brachia hominis modo, sed hirtiuscula, quae et ipsa et pedes, ut homo inflectit. *Manus*, digitos, ungues, hominis similia, etsi rudiora, efferatioraque. *Pedes* ipsi sui generis, sunt enim velut manus manusculae, et digitis ut manus constant, medio longiore.

Descriptio

Aristot. H.
A. I. 2. c. 8.Anglic. de
rer. pro-
prio.